

samhällsklasser kunna anses hafva lika gagn och fördel af kronobrefbäringen. Dessutom har väl i Kongl. Maj:ts nådiga Cirkulär till Dess Befallningshafvande den 30 November 1849 blifvit stadgadt, att bref i tjensteärende emellan auktoriteter och tjenstemän eller betjente, som äro till kronobrefbärings begagnande berättigade, skola, så vidt utan olägenhet ske kan, med posten afsändas, och kronobrefbäri ngeninskränkas till hvad som erfordras för brefvens fortskaffande, der posterna icke kunna dertill användas, men denna fribrefsrätt har likväl icke fått begagnas vid afsändande af bref kronolänsmännen till Konungens Befallningshafvande och domhafvanderne eller kronolänsmännen emellan, hvarigenom kronobrefbäringen inom det härad jag representerar blifvit vida kostbarare än den med iakttagande af föreskrifterna i ofvan åberopade nådiga Cirkulär bort blifva. För att i någon mån afhjelpa dessa missförhållanden vågar jag vördsamt föreslå:

1:o att kronobrefbärings-skyldigheten inom hvarje härad må bestridas af hvar och en i förhållande till den bevillning, som blifvit honom påförd att till Staten erlægga; och

2:o att bref i tjensteärende emellan kronolänsmännen och Konungens Befallningshafvande samt domhafvanderne, äfvensom emellan kronolänsmännen må, der sådant utan olägenhet ske kan, med de ordinarie posterna afsända.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles vördsammast.  
Stockolm den 26 Januari 1867.

*Per Nilsson*  
från Christianstads län.

---

N:o 65.

Af Herr **Per Nilsson** från Christianstads län, derom att skyldigheten att underhålla bostadshus åt extra provincial-läkare måtte bestämmas i likhet med hvad om underhållsskyldighet af husen vid prest-gårdarne finnes stadgadt.

Under sist förflutna tiden hafva anslag af allmänna medel till aflöning för extra provincialläkare blifvit beviljade åt många orter inom Riket, med vilkor att distriktets innevånare skulle anskaffa tjenliga bostäder för läkarne, men bestämelse angående skyldigheten att underhålla husen vid dessa bostäder saknas ännu.

Deraf har blifvit en följd, att läkarne på flera ställen fordrat, att de byggnadsskyldige skulle verkställa erforderliga reparationer å dessa bostäder, ej blott sådana som uppkomma af husets ålder och bruk utan äfven dem, som föränledas af innehafvarens egen försummelse och förvållande. Dessa förhållanden medföra en obillig och orättvis tunga för distriktens innevånare, och jag vågar därför föreslå, att skyldigheten att underhålla husen vid bostäderna för extra provincialläkare måtte bestämmas lika med socknemäns skyldighet att underhålla husen vid prestgårdarne enligt 26 Kap. 2 § Byggningsbalken.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsammast.  
Stockholm den 26 Januari 1867.

*Per Nilsson*  
från Christianstads län.

---

*N:o 66.*

*Af Herr C. I. Bengtsson: Om godtgörande af allmänna medel utaf kostnaderna för den s. k. kronobrefbäringen.*

Ehuru klagomålen öfver den olika tunga och det ojemnt fördelade besvär, som är förenadt med krono-brefbäringens utgörande, återkommit vid flera föregående Riksmöten, och anspråken på rättelse blifvit alltmera allmänna och högljudda, kvarstår likväl samma anledning till obelåtenhet, endast med den skilnad, att de missnöjdes antal, före 1849 inskränkt till några få, men hårdt betungade personer inom hvarje kommun, nu mera är lika stort med antalet af krono- och skattehemmansåboar i Riket. Berörda missnöje, som åberopar ett fast stöd för sin rättighet från läran om billighet och jemlikhet i skyldigheter till det allmänna gifver mig anledning väcka omförmälda rättelsefråga till behandling vid förevarande Riksdag, då jag vågar föreslå:

att kostnaden för den s. k. krono-brefbäringen varder godtgjord af allmänna medel.

Stockholm den 24 Januari 1867.

*C. I. Bengtsson.*